

paalignes dem yderligere Bidrag, naar de almindelige Midler ikke kunne slaa til. Og dette saa meget mere, som man i det Lovforslag, vi vedtog i Gaar om Menighedsraad, ogsaa gjorde et lille Indgreb i de bestaaende Retsregler med Hensyn til de fri Fattiggasser. Den ærede Forslagsstiller tillod sig at omtale denne Sag ved 1ste Behandling, og jeg haaber ogsaa, at der maa blive taget velvilligt derpaa, idet jeg i og for sig synes, at det er retfærdigt, at disse Folk ikke komme ind under en Dobbeltbeskatning. Med disse korte Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Ændringsforslag til velvillig Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det synes, som om det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgekreds (Holm) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgekreds (Borgbjerg) her befinde sig eller have befundet sig i en Misforstaaelse, ja, næsten i en dobbelt Misforstaaelse. Først have de troet, at jeg har villet nægte Udvalget Oplysninger eller i alt Fald har villet modvirke og sinke Oplysninger, der være paa Vej til Udvalget. Det er nu oplyst, at det ikke er Tilfældet, saa jeg haaber, at i alt Fald denne Misforstaaelse maa være borte. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgekreds erkendte jo, at der ikke var nogen Grund til at lægge mig noget til Last i den Henseende. Jeg ved ogsaa med mig selv, at jeg har gjort alt muligt for at skaffe Oplysninger til Veje, men man har spurgt om saa meget, at det er sikkert nok, at det ikke har kunnet lykkes at skaffe alle Oplysninger, men de væsentligste ere jo dog komne til Stede, og de, der endnu ikke ere komne, kunne yderligere skaffes til Veje. Men en stor Misforstaaelse befinde de ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgekreds sig i, naar han tror, at dette Lovforslag vil virke hindrende over for Kirkefondens Arbejde. Det er saare langt fra. Det ærede Medlem turde heller ikke bestemt udtale, at det vilde ske. Han sagde, at der var en Mulighed derfor, han havde en Tvivl derom, og netop derfor havde han ikke villet slutte sig til Forslaget eller behandle det videre. Det er saare langt fra, at dette Lovforslag vil hindre Kirkefondens Arbejde. Ikke heller vilde jeg være med dertil, thi jeg har sat Pris paa det Arbejde, Kirkefondens har gjort; jeg tror, det er godt, at det har fundet Sted, og at adskillige af de store

Menigheder her i Kjøbenhavn ere blevne delte ved dette Arbejde og have faaet Kirkebygninger og Præster ansatte. Det ærede Medlem søgte ved enkelte Henvendelser til Lovforslagets Paragraffer at vise, hvorledes en fremtidig Hindring kunde blive bragt til Veje, naar Lovforslaget blev til Lov, men det ærede Medlem førte i Virkeligheden ikke noget Bevis, og det kan heller ikke føres gennem dette Lovforslag. Det ærede Medlem henviste først til § 13 om Opførelse af ny Sognekirker, hvorefter der for at faa Tilladelse til at opføre ny Sognekirker skulde stilles Sikkerhed for Tilvejebringelse af en Vedligeholdelses- og Driftsfond eller en Garanti for, at de fornødne Midler til Dækning af Kirkens Vedligeholdelse kunne skaffes til Veje uden Ligning paa Menigheden. Det er slet ikke noget nyt. Kongen giver ikke hvem som helst, der kommer og vil bygge en Kirke, Tilladelse dertil. De maa skaffe Garanti for, at de virkelig kunne bygge og drive dem. Det er ikke saadan tilladt frit at bygge Kirker her i Landet, uden at man har særlig kongelig Resolution og kan skaffe Garanti til Veje. Det har Kirkefonden ogsaa kunnet gøre hele Tiden. Kirkefonden har været saaledes situeret og har haft saa rigelige Indtægter Aar efter Aar, at der ikke har været nogen Grund til at tro, at den ikke kunde paatage sig de Opgaver, den har sagt, den vilde udføre. Og der er sikkert ikke en Sjæl, der vil lægge Kirkefonden Hindringer i Vejen for Fremtiden, og det ved, det føler jeg mig overbevist om, Kirkefonden ogsaa meget vel. Denne Paragraf her vil i en Kirkebestyrelses Haand aldrig kunne blive anvendt til Hindring af saadanne Arbejder inden for Folkekirken. Dernæst nævnedes det ærede Medlem §§ 11, 16 og 19 om de gamle Kirker og mente, at denne Lovgivning her om de gamle Kirker vilde virke hindrende for et frivilligt Arbejde her i Kjøbenhavn fra Kirkefondens Side. Det er ogsaa langt fra Tilfældet, og i øvrigt indeholde disse Paragraffer 11, 16 og 19 jo slet ikke nogen ny Lovgivning om Kirkerne. Det eneste ny i dem er, at Ligningen kan strække sig ud over hele Kjøbenhavn, thi ogsaa nu kan der lignedes paa de enkelte Menigheder. Det ærede Medlem nævnedes, at naar man kom til en Ligning paa Menighederne til Kirkerne, vilde det hindre den fri Indsamling, idet Folk vilde ræsonnere som saa: Hvorfor skulle vi give frivilligt til Kirkerne, da der jo lignedes til dem? Men det Ræsonnement kan føres den Dag i Dag. Hvis ikke man faar en Lov ført igennem om